

2257 ¹⁹/₁₁ 25: 1. Beh. af F. t. L. om Erhverv. af Jord til Oprett. af mindre Landbrug m. m. 2258

betydelig Hjælp dertil af Staten, fremdeles, som det hidtil har været Tilfældet, selv skal præstere $\frac{1}{10}$ af, hvad Bygningerne koster, for at kunne komme i Betragtning. Det er en minimal Fordring, som vi ikke vil fravige, den maa vi absolut holde fast paa. Med Hensyn til Bestemmelsen om den rentefrie Del af Byggelaanet er det jo indrømmet fra alle Sider, at det var en Nødvendighed i de vanskelige Tider, vi har været inde i. Men efterhaanden som vi haaber at komme ind i en Situation med mere Fasthed i vort Pengevæsen, maa det Spørgsmaal tages op til Overvejelse. I dette Øjeblik kan vi maaske ikke gøre det; men jeg vil i alt Fald henstille, at vi faar en indgaaende Forhandling om dette Spørgsmaal indenfor Udvalget, som Lovforslaget rimeligvis bliver henvist til.

Der er visse Ting, som jeg bestemt maa vende mig imod, medens der paa den anden Side ogsaa er Ting, jeg savner i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil f. Eks. nævne en Bestemmelse i § 1 i den Lov, der blev vedtaget her i Folketinget den 13. Marts 1924: „De i Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919 § 2, 2det Stykke, omhandlede Parceller kan afhændes uden de i denne Lov fastsatte Indskrænkninger i Ejendomsretten. Af Købesummen, der fastsættes af Statens Jordlovsudvalg under Approbation af Landbrugsministeriet, erlægges 20 pCt. kontant inden Overtagelsen, medens der for Resten udstedes en $\frac{4}{2}$ pCt. rentebærende Obligation med Pant efter de bestaaende Prioriteter i Hovedejendommen og 1ste Prioritets Panteret i Parcellen, hvilken Obligation afdrages i Løbet af 20 Aar med $\frac{1}{40}$ i hver af de halvaarlige Terminer.“ Jeg mener, det er en særdeles fornuftig Bestemmelse, som vi savner i Lovforslaget. Det vil sige, at naar der er Tale om Tillægsparceller, kan de sælges paa den Maade, som altsaa findes angivet i denne Lovs § 1, og jeg mener ogsaa, det er et Spørgsmaal, vi maa drøfte, naar Sagen kommer til Udvalgsbehandling. Saa savner jeg ogsaa noget i § 18, hvor det staar: „Landbrugsministeren bemyndiges til efter Indstilling af Statens Jordlovsudvalg at afhænde helt eller delvis Arealer, der er stillede til Raadighed i Medfør af § 1, jfr. § 3, i Lensafløsningsloven af 4. Oktober 1919, og at anvende de herved indkomne Midler

til Erhvervelse af andre Arealer eventuelt i andre Dele af Landet, hvor der skønnes at være overvejende Trang til Jord til Oprettelse af Husmandsbrug efter denne Lov.“ Denne Bestemmelse er ganske udmærket, men jeg henstiller til Overvejelse og Forhandling i det kommende Udvalg, om det ikke vil være rigtigt, at man for det første undersøger, om der er noget videre tilbage af de 3 Mill. Kr., der blev stillet til Raadighed i sin Tid til Indkøb af Jord ude i det frie Marked, og hvis der ikke er noget videre tilbage, om vi saa ikke skulde stille en passende Sum — jeg skal ikke nævne noget bestemt Tal her — til Raadighed til videre Indkøb i det aabne Marked i den kommende Tid til Oprettelse af mindre, selvstændige Landbrug. Det henstiller jeg til Overvejelse, og det, jeg nævner her, er jo fuldstændig paa Linie med det, vi har været inde paa angaaende dette Spørgsmaal i de Aar, der er svundet.

Jeg kan foreløbig indskrænke mig til disse Udtalelser, idet jeg, som sagt, gaar ud fra, at Forslaget bliver drøftet videre i et Udvalg. Jeg har tilstrækkeligt tilkendegivet med mine Udtalelser her, at jeg er imod de Hovedprincipper, der findes i Lovén, særlig Ekspropriationsbestemmelsen, men ogsaa andre Ting i dette Lovforslag. Jeg mener, som sagt, at der vil blive Modstand ogsaa fra det radikale Venstres Side imod forskellige Bestemmelser i Lovforslagene. Jeg skal naturligvis afvente og vil med stor Interesse høre, hvad det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har at fortælle, naar han kommer op paa Talerstolen her i Dag; men at der alligevel bliver en lidt større Debat mellem de to Regeringspartier, er jeg overbevist om, ikke mindst efter alt, hvad der er passeret i Sommer paa Møder, hvor der er uddelt Knubs til begge Sider; de har ikke lagt Fingrene imellem. Hvis jeg var lidt ondskabsfuld, hvad jeg nu slet ikke er, men hvis jeg var det, saa vilde jeg sige, at hvis man netop i den nuværende Situation vilde stille Forslag om et Mistillidsvotum til den højtærede Landbrugsminister, saa er der Sandsynlighed for, at den højtærede Landbrugsministers Dage som Minister var talte. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har sidste Aar advaret formanende og faderligt; men det er forstærket i meget betydelig Grad, da det